

[Thorvil Kristensen.]

det er praktisk, at man gør det nu og ikke venter til ligningsloven næste efterår, således at folk, der tænker på at tegne sådanne indekskontrakter, ved, hvordan de beskattingsmæssige regler er. Det er klart, at en sådan tilpasning til en ny form for opsparring på forsikringskontrakt rejser visse praktiske problemer. Herom skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning; den angår lovforslagets § 6, der drejer sig om udbetaling ved dødsfald. Her er det foreslået, at der skal finde en engangsbeskatning sted på 30 pct. Om dette rammer det rigtige, vil jeg gerne have drøftet i udvalget. Det ville være ønskeligt at se på nogle eksempler for at få belyst, om man her har fundet et passende mål af rimelighed. I øvrigt kan vi naturligvis tiltræde dette lovforslag.

Venstre kan også tiltræde lovforslaget om lempelse af beskattningen af merindkomst. Her må jeg måske gøre den personlige bemærkning, at jeg ikke medvirkede ved denne lovs gennemførelse i fjor. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde ved den lejlighed, men der var jo almindelig enighed om, at det, der her blev gennemført med den såkaldte 30 pct.s regel, skulle betragtes som et forsøg. Vi havde i skatteudvalget ført lange forhandlinger om, hvordan man kunne finde frem til en ordning, der bedede på det uheldige forhold, at interessen for at opnå større indkomster begrænses af disses beskatning. Man fandt så frem til denne ordning, som alle var enige om foreløbig at betragte som et eksperiment; uanset om man nu mener, at det var noget rigtigt eller noget forkert, man da forsøgte, er det klart, at skal der være nogen mening i et sådant forsøg, må det strække sig over flere år, for at man kan samle nogle erfaringer. Bl. a. virker en sådan ordning jo på grund af skattefradraget anderledes i det andet og det tredje år, end den gør i det første år. Jeg kan derfor, da man nu er begyndt på dette forsøg, tiltræde, at man også fortsætter med det, og det er rigtigt, at det bliver bekendtgjort så tidligt på året som muligt.

Jeg kan derfor ligesom venstre i øvrigt tiltræde dette lovforslag.

Jeg har så til sidst nogle bemærkninger at gøre om børnetilskudsforlaget. Reglen har hidtil været og er stadig den, at man

kan give børnetilskud i de tilfælde, hvor der er børnefradrag. Nu skete der jo det, at man ved ligningsloven gav mulighed for børnefradrag op til 18 år mod hidtil 16 år, således som det ærede medlem hr. Hans Knudsen sagde. Det har vi medvirket til, men vi mener, at de betragtninger, der gjorde sig gældende ved børnefradraget, ikke på samme måde gør sig gældende ved børnetilskuddet, og vi udtalte derfor ved ligningslovens behandling, at for børnetilskuddet mener vi man bør blive stående ved 16 år som aldersgrænse. Det er derfor venstres opfattelse, at der her bør foretages den ændring, at man kun kan give børnetilskud indtil det 16. år, uanset at børnefradragets retten nu går til 18 års alderen.

Den ændring i beregningskriteriet, som søges gennemført ved, at man går over til skalaindkomsten i stedet for den skattepligtige indkomst, har jeg ingen principielle bemærkninger at gøre til. Det er rigtigt, at det medfører en gunstigere ordning for familier med mange børn i forhold til barnløse familier og familier med få børn, og dette er i og for sig tiltalende. Det er klart, at når man benytter skalaindkomsten i stedet for den skattepligtige indkomst, må man regulere de fastsatte indkomstgrænser nedad, fordi skalaindkomsten normalt er noget lavere end den skattepligtige indkomst, og det giver visse forskydninger i systemet. Hvorvidt man her har ramt det rigtige, f. eks. ved at gå ned til 15 000 kr. i stedet for 16 000 kr. som overgrænse, er det svært at bedømme, og jeg vil gerne i udvalget se visse undersøgelser til belysning af, hvordan reglen vil virke i forskellige tilfælde; men principielle indvendinger har vi altså ikke.

Noget lignende gælder forhøjelsen af børnetilskuddet for kvindelige forsørgere. Det er meningen, at det skal kompensere de særlige ydelser, der hidtil har været givet enlige mødre i forbindelse med alders- og invaliderentemodtagerne, og som for de sidstes vedkommende vel folkepensionsordningen har gjort overflødige. Hvorvidt den kompensation, der her er foreslået, er den rimelige, er det også svært at sige noget om på forhånd. Det kommer bl. a. an på, hvor mange børn der er, og her er det selvfølgelig i og for sig tiltalende at få en ordning, der er til fordel for dem med de mange